

1
20. jan.

Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, til sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um flutning þingstaðar.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi dags. 30. f. m., og beiðni hreppsnefndarinnar í Breiðuvíkurbreppi, veitir ráðuneytið hjermeð samþykki sitt til þess að þingstaður Breiðuvíkurbrepps verði fluttur frá Hellnum að Arnarstapa, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

2
25. febr.

Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, til sýslumannsins í Árnassýslu, um framfærslu óskilgetins barns ef móðurinn missir íslenskan ríkisborgararjett.

Hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefir skotið til ráðuneytisins úrskurði yðar, herra sýslumaður, ódagsettum en feldum á tímabilinu frá 28. des. f. á. til 5. febr. þ. á., er ákveður, að Villingaholtshreppur skuli sýkn af kröfu Stokkseyrarhrepps um endurgreiðslu meðlags með stúlkubarninu Áslaugu Öldu Alfreðsdóttur.

Barn þetta, sem hefir verið á fóstri í Ásgarði í Stokkseyrarhreppi, er fætt í Vestmannaeyjum 25. sept. 1916 og er óskilgetin dóttir Alfreðs nokkurs Bernharðssonar og Önnu Jónasdóttur fyrverandi þurfalings Villingaholtshrepps, enda var barnið á meðgjöf frá þessum hreppi þar til hann skoraðist undan að greiða eftir 7. júlí 1924, en þenna dag giftist móðirin finskum manni, Franz Tuomikowsky að nafni, og fluttist í sama mánuði með honum og sameiginlegum börnum þeirra alfarin úr landi. Eftir giftingardag móðurinnar hefir hreppsnefnd Villingaholtshrepps talið hreppinn lausan við framfærslu nefndrar Áslaugar Öldu, og ber í því efni fyrir sig 38. gr. fátækralaganna.

Það er vitanlegt í þessu máli, að nefndur Franz Tuomikowsky var ekki ríkisfastur hjer og misti því Anna Jónasdóttir við giftinguna og sameiginleg ósjálfráða börn þeirra ríkisfang og framfærslurjett hjer á landi. En um Áslaugu Öldu var því ekki svo farið, því hún hjelt ríkisfangi sínu samkvæmt 7. gr. laga nr. 21/1919, um ríkisborgararjett, hversu menn fá hann og missa, og á framfærsluskyldu Villingaholtshrepps gagnvart þessu barni varð

Því engin breyting við giftingu móðurinnar, ekki fremur en þótt hún hefði dáið, með því að hún öðlaðist ekki við giftinguna framfærslurjett í neinni annari sveit hjer á landi.

Þá verður það heldur ekki sjeð, að hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hafi bakað sjer nokkra ábyrgð með því að sjá ekki um, að barn þetta kæmist í hendur móður sinnar áður en hún flutti úr landi, enda virðist dvöl barnsins í Stokkseyrarhreppi byggjast á einkasamningi milli hreppsnefndar Villingaholts-hrepps og fósturu þess, þótt dvalarsveitin hafi síðar orðið neydd til að skerast í málið. Um meðlagshæðina hefir enginn ágreiningur verið.

Því úrskurðast: Barnið Áslaug Alda Alfredsdóttir til heimilis í Ás-garði í Stokkseyrarhreppi á framfærslurjett í Villingaholtshreppi þar til hún er fullra 16 ára að aldri, og ber þessum, hreppi að endurgreiða Stokkseyrar-hreppi umkrafid meðlag með nefndu barni frá 7. júlí 1924 til 7. nóv. 1925 með 400 kr.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir tjeðum hreppsnefndum og ber yður að sjá um, að hin úrskurðaða upphæð verði greidd án frekari dráttar.

REGLUGJÖRÐ

um

notkun bryggjanna í Steinsvör og Lambhússundi á Akranesi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefir gefið út svofelda reglugjörð um notkun bryggjanna í Steinsvör og Lambhússundi á Akranesi, samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóv. 1917.

1. gr.

Bryggjurnar eru í umsjá hreppsnefndarinnar í Ytri-Akraneshreppi. Þær hafa sjerstakan reikning, sem miðast við almanaksár og sje endurskoðaður og úrskurðaður af sömu mönnum og reikningar hreppsins.

Hreppsnefndin innheimtir eða lætur innheimta gjöld fyrir notkun bryggjanna samkvæmt reglugjörð þessari og gjörir reikningsskil fyrir þeim, gegn 10% innheimtulaunum.

Ársreikningur skal sendur stjórnarráðinu.

2. gr.

Ef árleg gjöld fyrir notkun bryggjanna hrökkva ekki fyrir viðhaldi þeirra og viðgerðarkostnaði, greiðist það sem á vantar, úr hreppssjóði. Ef reynslan sýnir, að bryggjurnar ekki bera sig fjárhagslega með gjöldum þeim, sem ákveðin eru í 3. gr., gjörir hreppsnefndin tillögur um hækkun þeirra.